ZAMAN

10 HAZİRAN 2006 CUMARTESİ SAYI: 183 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR AILEM.ZAMAN.COM.TR

ailem

Huzurun Kaynağı: Ahiret İnancı

Pazar Günleride Sizleri Bekliyoruz

Merkez:
İ.M.Ç. 5. Blok No: 56-57 Unkapanı / İstanbul
Tel: (0212) 522 22 19 - 526 57 46
520 03 58 - 520 76 75
Faks: (0212) 527 32 58

Şube:
İ.M.Ç. 5. Blok Giriş Kat No: 55-69 Unkapanı / İstanbul
Tel: (0212) 520 03 58 - 522 22 19

Fabrika:
Cebeci Cad. 2491 Sk. No: 37 Sultançiftliği / G.O.Paşa / İst.
Tel: (0212) 606 02 02 Pbx.
Faks: (0212) 606 01 51

www.diclegiyim.com

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

10 HAZİRAN 2006 CUMARTESİ SAYI: 183

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Süleyman Sargın
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak	Cem Kızıltuğ
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibinin Temsilcisi	Ali Odabaşı
Reklam Satış Yöneticisi	M.Süleyman Başaran s.basaran@zaman.com.tr 0 212 454 82 25
Yayın Türü	Yerel Süreli

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
Tel: 0212 454 1 454 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://ailem.zaman.com.tr
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Zihinleri formatlamalı, ilgili programları yeniden yüklemeli

Her güne yeniden başlamalı, her doğan güneşi ilk kez temaşa ediyormuş gibi hissetmeli. Yazın sıcaklığını hissettiğimiz, ağaçların yemyeşil örtüye büründüğü şu günlerde, zihinlerimizi yeniden bir denetime tâbi tutmalı, silkelemeli, çürük ve yanlışları ayıklamalıyız. Zihinlerimizi silkelemeli, niyetlerimizi tazelemeliyiz. Varla yoku, olanla olmayanı, yaptıklarımızla yapamadıklarımızı, doğru sandıklarımızla gerçekten doğru olanları yeniden gözden geçirmeliyiz. Kim bilir belki de rotamızdan şaştık, haberimiz yok! Kim bilir bizleri "doğru ve güzel"e götürsün diye bindiğimiz "düşünce ve eylem" çapsız ve sahte çıktı! Durup yeniden düşünmek için uzun zaman dilimlerine ihtiyaç yok. Bazen bir "an" bile yeterli.

Alışkanlıklar, yeniden gözden geçirilmesi gerekenler listesinin ikinci sırasında olmalı. Kim bilir edindiğimiz ne çok saçmasapan alışkanlıklarımız var ve onları yıkılmaz bir tabu kabul edip dokundurtmuyoruz? "Bana göre", "Benim fıtratım", "Benim alışkanlıklarım" diye diye içimizde büyüttüğümüz devasa "dokunulmaz"ları hayatın gâyesi haline getiriyoruz. Hayır! Hayatın gâyesinin onlar olmadığını, yeniden düşünme ve karar verme durumundayız. Alışkanlıklar, imana, İslam'a paralel olmalı, aks-i seda fısıltısı bile işitilmemeli değil mi? İşte size hayata dair birkaç not. Eminim her birinden alınacak çok dersler vardır:

***

Kalp kırıklığı Allah'a teveccüh imkanı sağlar. Çünkü Allah kalbi kırıklarla beraberdir.

Dua ederken günahlarımızdan da tevbe etmeli onları zikretmeliyiz.

***

İstiğfar; devamlı tövbe vechesiyle yaşamaktır.

Günah, Allah'a muhalefettir.

Tövbe, Allah'la (cc) mutabakata varma çabasıdır.

En güzel dualardan biri: "Allah'ım Senin muradını benim muradım eyle."

Tövbe etmek için illa günahkar olmak gerekmez.

Bizim kulluğumuz cehennemin ateşini söndürmeye yetmez. Önemli olan kişinin tarafını belli etmesidir.

***

Zihinlerin silkelenmesi gerekiyor.

Niyetlerin tazelenmesi gerekiyor.

Alışkanlıkların yeniden gözden geçirilmesi gerekiyor.

***

Biz manevi anlamda "kalp yetmezliği" çekiyoruz.

Allah'la aramıza telefonlar girdi. (Camide telefon çalması konusu)

Namaz "Bir Numara" gündemimiz olmalı.

Hayatı anlamsızlaştıran her şey magazin ise; biz de "no magazin" demeliyiz.

Abdestin her bir ögesinin ne mânâya geldiğini biliyor muyuz?

Kulluk kariyeri yapabildik mi?

Kendimize, 5 yıl içinde ben düzenli teheccüd kılan bir insan olacağım hedefi koyabiliyor muyuz?

***

İçinde bulunduğumuz şartları hayra dönüştürebilelim. Hayrın bir şablonu yoktur. Fasıkların haberiyle sadıkların haberini ayırt edelim.

İhlasa riya kapısı kapatılmadan girilmez.

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

BİR HADİS

مَنْ أَخْلَصَ لِلّٰهِ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا
ظَهَرَتْ يَنَابِيعُ الْحِكْمَةِ
مِنْ قَلْبِهِ عَلَى لِسَانِهِ

Men ehlesa lillahi erbaîne sabâhan zaherat yenabîu'l-hikmeti min kalbihî alâ lisanihî

Kim sadece Allah rızası mülahazasıyla kırk gün sabah namazını (cemaatle) kılarsa kalbinden lisanına hikmet pırlantaları akmaya başlar. (Müsnedüş- Şihab, 1/285)

Günahı önemsiyor muyuz?

■ Haris İbnu Süveyd (ra) rivayet ediyor: Abdullah İbnu Mes'ud (ra) bize iki hadis rivayet etti. Dedi ki: "Mü'min günahını şöyle görür: O, sanki üzerine her an düşme tehlikesi olan bir dağın dibinde oturmaktadır. Dağ düşer mi diye korkar durur. Facir ise, günahı burnunun üzerinden geçen bir sinek gibi görür." İbnu Mes'ud bunu söyledikten sonra eliyle, şöyle diyerek, burnundan sinek kovalar gibi yapmıştır. Sonra dedi ki: "Ben Resulullah (sas)'ın şöyle söylediğini duydum: "Allah, mü'min kulunun tevbesinden, tıpkı şu kimse gibi sevinir: Bir adam hiç bitki bulunmayan, ıssız, tehlikeli bir çölde, beraberinde yiyeceğini ve içeceğini üzerine yüklemiş olduğu bineği ile birlikte seyahat etmektedir. Bir ara (yorgunluktan) başını yere koyup uyur. Uyandığı zaman görür ki, hayvanı başını alıp gitmiştir. Her tarafta arar ve fakat bulamaz. Sonunda aç, susuz, yorgun ve bitap düşüp, "Hayvanımın kaybolduğu yere dönüp orada ölünceye kadar uyuyayım" der. Gelip ölüm uykusuna yatmak üzere kolunun üzerine başını koyup uzanır. Derken bir ara uyanır. Bir de ne görsün! Başı ucunda hayvanı durmaktadır, üzerinde de yiyecek ve içecekleri. İşte Allah'ın, mü'min kulunun tevbesinden duyduğu sevinç, kaybolan bineğine azığıyla birlikte kavuşan bu adamın sevincinden fazladır." (Buhari, Da'avat 4; Müslim, 3)

■ Ebu Hüreyre (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) buyurdular ki: "Nefsim kudret elinde olan Zat'a yemin ederim ki, eğer siz hiç günah işlemeseydiniz, Allah sizi toptan helak eder; günah işleyen, arkadan da istiğfar eden bir kavim yaratır ve onları mağfiret ederdi." (Müslim, Tevbe 9)

■ Enes (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) buyurdular ki: Allah Teala Hazretleri diyor ki: "Ey Ademoğlu! Sen Bana dua edip, (affımı) ümid ettikçe Ben senden her ne sadır olsa, aldırmam, ben seni affederim. Ey Ademoğlu! Senin günahın semanın bulutları kadar bile olsa, sonra bana dönüp istiğfar etsen, çok oluşuna bakmam, seni affederim. Ey Ademoğlu! Bana arz dolusu hata ile gelsen, sonunda hiç bir şirk koşmaksızın bana kavuşursan, seni arz dolusu mağfiretimle karşılarım." (Tirmizi, Da'avat 106)

■ İbnu Abbas (ra) rivayet ediyor: Uyeyne İbnu Hısn (Medine'ye) gelince, kardeşinin oğlu Hürr İbnu Kays'ın yanına indi. Hürr İbnu Kays ise Hz. Ömer'in yakınlarındandı. Onun meclisinde yaşlı veya genç bir kısım kurra ve fakihler müşavere heyeti olarak bulunurdu. Üyeyne İbnu Hısn, "Ey kardeşimin oğlu! Emirül-mü'mininin yanına girmem için izin talep et!" dedi. O da izin istedi. Ancak yanına girince, "Yeter artık! Ey İbnu'l-Hattab sen bize bol vermediğin gibi, aramızda adaletle de hükmetmiyorsun!" dedi. Hz. Ömer (ra) pek öfkelendi. Neredeyse dövmek için üzerine yürüyecekti ki, Hürr (ra) atılıp, "Ey Emîrel-mü'minin, Allah Teala Hazretleri Resulü'ne, "Affı esas tut, ma'rufu emret ve cahillerden de yüz çevir." (A'raf, 199) emretmiştir. "Bu adam da cahillerden biridir." dedi. Vallahi, Hürr, ayeti okuyunca Hz. Ömer olduğu yerde kalıp hiçbir şey yapmadı. Hz. Ömer kendisine Kitabullah'ın hükmü okunduğunda hemen durur, onu aşmazdı. (Buhari, İ'tisam 2)

■ Ebu Vail (ra) rivayet ediyor: Urve İbnu Muhammed es'Sadi'nin yanına girdik. Bir zat kendisine konuştu ve Urve'yi kızdırdı. Urve kalkıp abdest aldı ve Babam, dedem Atiye (ra)'den anlatır ki, o, Resulullah (sas)'ın şöyle söylediğini nakletmiştir: "Öfke şeytandandır, şeytan da ateşten yaratılmıştır, ateş ise su ile söndürülmektedir; öyleyse biriniz öfkelenince hemen kalkıp abdest alsın." (Ebu Davud, Edeb 4)

FOTOĞRAF: REUTERS

ÖFKELENİNCE NE YAPALIM?

■ İbnu Mes'ud (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) (bir gün), "Siz aranızda kimi pehlivan addedersiniz?" diye sordu. Ashab (ra), "Erkeklerin yenmeye muvaffak olamadığı kimseyi!" dediler. Resulullah (sas), "Hayır" dedi, "Gerçek pehlivan öfkelendiği zaman nefsine hakim olabilen kimsedir." (Müslim, Birr 106)

■ Ebu Hüreyre (ra) rivayet ediyor: Bir adam, "Ey Allah'ın Resulü! Bana kısa bir nasihatta bulun, uzun yapma! Ta ki nasihatini unutmayayım." demişti. (ve birkaç kere tekrar etmişti), Aleyhissalatu vesselam (bir kelimeyle), "Öfkelenme!" cevabını verdi. (Buhari, Edeb 76)

■ Muaz İbnu Cebel (ra) rivayet ediyor: İki kişi Resulullah (sas)'ın huzurunda küfürleştiler. (Öyle ki) birinin yüzünde (diğerine karşı) öfkesi gözüküyordu. Resulullah (sas), "Ben bir kelime biliyorum, eğer onu söyleyecek olsa, kendinden zuhur eden öfke giderdi; Euzu billahi mineşşeytanirracim!" buyurdular. (Tirmizi, Da'avat 53)

■ Ebu Zerr el-Gıffari (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) bize buyurmuştu ki: "Biriniz ayakta iken öfkelenirse hemen otursun. Öfkesi geçerse ne âlâ, geçmezse yatsın." (Ebu Davud, Edeb 4)

Borcunuzu geciktirmeyin

Ebu Hüreyre (ra) rivayet ediyor: Resulullah'ta (sas) bir adamın (parası ödenmemiş) bir devesi vardı. Borcunu istemeye geldi. Bu sırada kaba sözler sarfetti, hatta ashabdan bazıları haddini bildirmek istedi. Ancak Resulullah (sas) buna meydan vermeyip, "Bırakın onu! Hak sahibinin konuşma hakkı vardır." buyurdu, sonra da, "Devesini verin!" diye emretti, (ilgililer) devesini aradılarsa da bulamadılar. Fakat onunkinden daha değerli bir deve buldular. Aleyhissaltu vesselam Efendimiz, "Bunu verin." dedi. Adam, "Bana borcunu tam ödedin, Allah da Sana ödesin." dedi. Aleyhissalatu vesselam, "En hayırlınız, borcunu en iyi ödeyendir!" buyurdu. (Buhari, İstikraz, 4, 6, 7, 13)

Hastalıklar Müslüman için rahmettir

■ Ebu Hüreyre ve Ebu Said (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) şöyle buyurmuştur: "Mü'min kişiye bir ağrı, bir yorgunluk, bir hastalık, bir üzüntü hatta ufak tasa isabet edecek olsa, Allah onun sebebiyle mü'minin günahından bir kısmını mağrifet buyurur." (Müslim, Birr 52; Tirmizi, Cenaiz 1)

■ Cabir (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas), Ümmü's-Saib'in (r. anha) yanına girdi ve: "Niye titriyorsun, neyin var?" dedi. Kadın, "Humma (sıtma)! Allah belasını versin!" dedi. Aleyhissalatu vesselam da, "Sakın hummaya sövme! Çünkü, o, insanların hatalarını temizlemektedir, tıpkı körüğün demirdeki pislikleri temizlediği gibi!" buyurdular.

■ Ebu Hureyre (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) bir hummalıyı ziyaret etmişti. Hastaya: Müjde! Zira Allah Teala hazretleri diyor ki: "Humma Benim ateşimdir, Ben onu mü'min kuluma musallat ederim, ta ki, ateşten tadacağı nasibini dünyada tatmış olsun."

Cuma bayram günümüzdür

■ Evs İbnu Evs (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) buyurdular ki: "Cuma, en hayırlı günlerinizden biridir. Hz. Adem Aleyhisselam(ın toprağı) o gün yaratıldı, o gün kabzedildi. (Kıyamette Sur'a) o gün üflenecek, sayha da o günde olacak. Öyleyse o gün Bana salavatı çok okuyun. Zira salavatlarınız Bana arzedilir." Orada bulunanlar, "Salavatlarımız size nasıl arzedilir? Siz çürümüş olacaksınız!" dediler. Aleyhissalatu vesselam: "Allah Teala Hazretleri, Arz'a peygamberlerin cesetlerini yemeyi haram kıldı." buyurdular. (Ebu Davud, Salat 207)

■ Ebu Hüreyre (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) cuma gününden bahis açıp dedi ki: "Onda bir saat vardır; Müslüman bir kul namaz kılar olduğu halde, o saate erse, Allah'tan her ne istemişse onu Allah kendisine mutlaka verir." Bunu söylerken [Resulullah] eliyle o vaktin azlığını işaretliyordu. (Buhari, Cuma 37)

■ Enes (ra) rivayet ediyor: Cuma günü, (duaların kabul edileceği) ümit edilen saati, ikindi namazından sonra güneşin ufuktan kaybolması anına kadar arayın. (Tirmizi, Salat 354, (489)

Salih Yusufoğlu
s.yusufoglu@zaman.com.tr

BİR TEKLİF

Mektup adresi: Ailem Dergisi
(Salih Yusufoğlu) Zaman Gazetesi
34194 Yenibosna/İstanbul

"Skandallarla" dolu bir eğitim dönemi daha sona eriyor. Bazı gençler ve öğretmenlerle ilgili üzücü haberler insanları karamsarlığa itse de ümitsizliğe yer yok. Çünkü, hâlâ her şeye rağmen görevinin bilincinde olan eğitimcilerimiz var.

İki dünyada can yoldaşım, Nur öğretmenim

Sevgili öğretmenim, mesleğinin ilk yılındaydın ve biz hiç bilmemiştik o zamana kadar rehber öğretmenin ne demek olduğunu. Sanıyorduk ki, seninle konuşmak için mutlaka derdimizin olması gerekir. Gelmeye çekinirdik odana; ama sen her teneffüs bizim ayağımıza kadar gelir, diğer öğretmenler yemeklerini beraber yerken sen bizim masamıza otururdun. Derslerde bizi anlattıklarınla, davranışlarınla hayran bırakırdın kendine. Annemden babamdan öğrenmiştim Allah'ı ve Peygamberimiz'i; ama senden öğrenmiştim onların merhametini çocuklara olan sevgisini. Rabbimiz'in annemizden çok daha fazla merhametli olduğunu, Peygamberimiz'in hayatını yine sen öğretmiştin bize.

Maaşını aldığın gün bize harcardın çoğunu. En çok da her hafta gittiğimiz, pastane sohbetlerini özlüyorum öğretmenim. Bizlere hem istediğimiz şeyleri ısmarlardın, hem de harika bilgiler sunardın. En çok da o sohbetlerden bilgiler öğrendim inan. Senin ise tek isteğin vardı bizden: Verdiğiniz kitapları okuyalım, şiir ezberlerimizi yapalım.

Öğretmenim, hani hatırlar mısın, bir arkadaşımız hastalanınca okuldan izin alıp bizi onun yanına götürebilmek için ne kadar uğraşmıştın. Sonra öğrendik ki meğer sen hergün hastaneye gidiyor hatta bazı geceler arkadaşımızın annesiyle beraber refakatçi kalıyormuşsun. Biz böyle karşılıksız sevmeyi ve fedakârlıkları senden öğrendik güzel öğretmenim.

Bir de 15 tatilde bizi evine götürmüştün hani. Hepimizi tek tek evlerimizden alır, akşamları tekrar tek tek bırakırdın. Babam izin vermemişti hani, hatta sana da kızmıştı; ama yine de pes etmemiş izin almıştın benim için. Bütün derdin, ıstırabın bir kaç yavrucağın daha ahlâklı ve terbiyeli yetişmesiydi. Yine sonraları öğrendik ki, bizimle ilgilenebilmek için tatilde anne-babanın yanına gidememişsin. Ne yüce bir davranış.. Sonra bir de baktık ki okulumuzdan ayrılmışsın. Niçin o kadar çabuk ayrıldın ki. Bizi mezun etseydin bari, ne güzel olurdu. Şimdiki öğrencilerin ne kadar şanslılar. Kıymetini inşallah biliyorlardır öğretmenim. Sevgili, adı gibi kendisi de *Nur*'lu öğretmenim, biz seni, hep dediğin gibi temiz kalbimizdeki dualarla hatırlıyoruz. Hani derdin ya, "Allah bizi cennetinde beraberce Peygamber Efendimiz'in öğrencisi etsin." diye işte ben hep bunun için dua ediyorum canım öğretmenim. Allah'ım senin gibi öğretmenlerin sayısını artırsın inşallah... **Beyza Özdemir, İst.**

Eğitimciliğimi Akif hocama borçluyum

Ortaokul 1. sınıfta üst üste sınıf tekrarına kalmıştım. Sıkılıyordum, bunalıyordum. Ta ki, dersimize giren Akif öğretmenin ilgisini çekinceye kadar. Akif hocam, beni, Fransız yazar Molier'in, Cimri adlı oyununda başrol oynatmıştı. Bu güven ve tecrübeyle lisede de piyes ve oyunlar sahnelemiştim. Liseden sonra Akif öğretmenim, beni unutmamış ve İstanbul'da çalıştığı özel bir dersanede üniversiteye hazırlanmam için imkan sunmuştu. 1985 yılında üniversitede felsefe bölümüne girmiş ve başarıyla mezun olmuştum. O zamanların genç İbrahim'i şimdilerde Erzurum'da 14 yıldır öğretmenlik ve yöneticilik yapıyor. Şimdiye kadar talebelerim arasında savcısından hakimine avukatından doktoruna kadar nice insanlar vardır. Fakat bu başarının asıl mimarı bana bu özgüveni aşılayan ve başarabilme azmini yüreğime yerleştiren Akif hocamdır. O içimdeki pozitif yönü keşfedip çıkarmasaydı günyüzüne, silinip gidecektim Allah bilir. Rabbimin lutfuyla eğer etkilediğimiz talebeler de varsa ne mutlu bana. Rabbim Akif hocamdan razı olsun ve bizlere de onun gibi gayretli olmayı nasip etsin...

İbrahim Akbulut, Erzurum

Kışımı bahara çeviren hocam Rabbim de senin sıkıntılarını gidersin

Bundan üç sene önce annemi kaybetmiştim. İşte o günden sonra hüzünlü bir yolculuk başlamıştı benim için. O günden sonra kalbimi nefret kaplamıştı. Günler art arda sıralanıyor ve ben hâlâ aynı olumsuz duygular içinde hayatımı karartmaya devam ediyordum bilinçsizce. Bıkmıştım bu hayattan, bıkmıştım bir o yana bir bu yana savrulmaktan. Okula her gidişimde içimde nedensiz bir korku, her adım atışımda ise beni bu dünyadan uzaklaştıran güvensizlikler ve bunalımlar rahat bırakmıyordu yakamı. İnsanlara ne olmuştu? Kimse benimle ilgilenmiyor, kimse derdimi sormuyordu.

Okulumu da değiştirince sıkıntılarım iyice artmıştı. Arkadaşlarımdan ve öğretmenlerimden ayrılmak iyice koparmıştı beni hayattan. Fakat kul sıkışınca Hızır yetişirmiş ya, benimki de öyle oldu. Bu sıkıntılı anlarımda Engin I. hocam davranışlarıyla, anlattıklarıyla yönümü o kadar harika belirlemişti ki, yolların en güzeliydi o. Engin hocam kalbime Allah ve Peygamber sevgisini yerleştirmişti. Ahireti, Cennet'i, sevgiyi, ağlamayı anlatıyordu hocam. Sevgili hocam, tam bu dünyadan kopmuşken, elimden tuttunuz. Tam yaşamayı unutmuşken kendime güvenmemi sağladınız. Tam sevgiyi kalbimden kovmuşken, kalbimdeki o gül bahçesini açtınız. Ve en önemlisi, hangi şart ve durumda olursam olayım Allah ve Peygamber sevgisini kalbimden hiçbir zaman çıkarmamam gerektiğini öğrettiniz. Siz benim kışımı bahara çevirdiniz, Rabbim de sizin zorluklarınızı kolaylıklara çevirsin inşallah ve ahirette de en güzel makamı nasip etsin. **A. Pınar Ötücü, Ankara**

FOTOĞRAF: AFP

Ahirette iki elim yakanda olacak!

Dünya hayatında huzur, ancak ahiret inancının var olmasıyla bir anlam kazanır. Aksi takdirde hiçbir şeyin anlamı olmayacak, hayatta tam bir zulüm ve haksızlıklar hakim olacaktır.

■ **MUSTAFA AYDIN**

Bu sözü halk arasında sık sık duyarız. Söz eğer muhatabı tarafından idrak edilebilmişse çok ağırdır ve üç günlük dünya için tevessül ettiği haksızlıktan el çektirecek kadar dehşet vericidir! Ama dediğimiz gibi bu eğer o muhatap "ahirete inanıyorsa", "kul hakkından yılandan korkar gibi korkuyorsa" geçerlidir.

İnsan, boşuna yaratılmamıştır. (Müminûn Suresi, 23/115). Başıboş bırakılmamıştır. (Kıyâme, 75/36). Her nefis de ölümü tadacak, inanan ve iyi amellerde bulunan kişiler mükâfatlandırılacak, kâfirler ve zalimler de cezalandırılacaktır.

Allah'u Teâlâ, içinde yaşadığımız bu dünyayı ve üzerindeki bütün varlıkları geçici bir zaman için yaratmıştır. Ve hayat gerçekten de üç günlüktür: Doğduğumuz gün, öldüğümüz gün ve arada "bir gün imişçesine" geçen zaman dilimi.

Bir gün dünya ve dünyadaki bütün insanlar, canlı ve cansız varlıklar yok olacaktır. Dağlar, taşlar, yerler, gökler parçalanacak (el-Karia, 101/4-5), Allah'tan başka tüm âlem son bulacaktır. (Rahman, 55/27).

Bütün varlıkların, tekrar dirilmelerindeki hikmet, hesaba çekilmektir. Çünkü insanoğlu ve cinler sahipsiz ve başıboş bırakılmış değillerdir.

Zalimin zulmü varsa, mazlumun da Allah'ı var

İnsanlar bu dünyada farklı farklı haller üzerindedirler. Kimi zalim, kimi mazlum, kimi iyi, kimi kötü, kimi sağlıklı, kimi hasta, kimi zengin, kimi fakir, kimi hâkim, kimi de mahkum durumundadır.

Şayet ölüp de tekrar dirilmeyecek olsaydık, iyilik yapanlar mükâfat, kötülük yapanlar da ceza görmemiş olsaydı, bu Allah'ın adâletine aykırı olurdu. Bundan dolayı Allah tekrar dirilmeyi ve cezayı yaratmıştır. (İnkâr edenler, kat'iyyen diriltilmeyeceklerini sandılar. De ki: "Hayır, Rabbim hakkı için mutlaka diriltileceksiniz, sonra yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu, Allah'a göre kolaydır.") (Teğabun, 64/7, Nahl, 16/30-40).

Hakkım yeniyor, kimsesizim, sahibim yok!

Böyle düşünenleri çok görüyoruz. Hayattan bezmiş, "batsın bu dünya" diyen, herşeyden ümidini yitirmiş insanların sayısı giderek artıyor. Bunun sebebi, böylesine ortada kalmış insanlara imkanı olanların elini uzatmaması, mağdurların da İlahi takdirin kapısını layıkıyla çalmasını bilmemeleridir. Her işinde doğru-yanlış yemin edenler, sürekli etrafı ve kendisi hakkında beddua ve lanet okuyanlar, dikkat etsinler başlarından bela eksik olmamaktadır. Belayı kendimiz isteyip, sonra şikayetçi olmak hiç de zekice değildir. "İnsanın çektiği dilinin belasıdır" derler. Ümitsizlik, karamsarlık, depresif haller her ne olursa olsun Müslüman'a yakışmaz. Hele, Allah'ın rahmetinden ümit kesmeye iten düşünce yapıları tamamıyla insan ve cin şeytanlarının topluma yaydıkları menfi havadan kaynaklanmaktadır. Bütün bu olumsuz havayı dağıtabilecek tek ilaç "mü'min kardeşliği"nin toplumda yaşanmasıdır. Herkes kendi imkanıyla bir başkasına faydalı olmalıdır. Bir öğretmen, avukat, eczacı, doktor, mühendis, zenaatkâr ve hoca efendi sürekli çevresiyle, kapı komşusuyla irtibatlı olacak, onların dertlerine derman olmaya çalışacaktır. Yol yordam gösterecek, sağlık, eğitim, hukuk vb. alanlarında ufuk açarak kimseyi kendi köşesine unutulmaya terk etmeyecektir. Yine, bir mahallede bir fakir çocuk kış günü delik ayakkabısıyla okula gidiyor da, 2 bina yanındaki zengin komşunun oğlunun daha sapa sağlam ayakkabısı çöpe gidiyorsa bu gazab-ı ilahîyi çekecek bir davranıştır. Herkes herkesle ilgilenmek durumundadır. Çünkü, "Mü'min mü'minin kardeşidir". Bu dayanışma ortamını ortadan kaldıran ahirete imana olan eksikliktir. Bu halde cemiyeti korumak mümkün değildir. Çünkü bir yakınını çok da büyük olmayan bir masraf yüzünden kaybetmiş bir insana, "Çalma, öldürme, başkasının parasına göz dikme!" dememiz anlamsız gelecektir. O, "Benim yakınım ölürken siz eğlenmeye devam ediyordunuz, benim yakınımı kurtaracak miktar sizin bir günlük eğlence masrafınızdı!" diyecek ve herşeye olan inancını yitirebilecektir. Bu hale gelmiş bir insan toplum için artık zehir hükmündedir. İnsanlığından da çıkmış, hatta zorla çıkarılmıştır.

Mü'min mü'minin kardeşidir. Bir mü'minin ayağına bir diken batsa, bu kardeşini de üzmelidir.

Ahiret inancının kalkması anarşi ve bozguna yol açar

Ahiret inancı, insanlığa huzurlu bir dünya hayatı sağlama yolunda büyük bir güç kazandıran muhteşem bir inanç sistemidir. Cenâb-ı Hakk şöyle buyurur: "Her kim inanarak ahireti ister ve onun için gerektiği şekilde çalışırsa, onun emeği mükâfatla karşılanır." (İsrâ, 17/19). İnsan hayatı ile dünyanın varlığı, ancak sonunda bütün yapılanların sorgulanacağı bir ahiret hayatının olmasıyla bir anlam kazanır. Aksi takdirde hayatın ve dünyanın hiçbir anlamı olmadan insanın hayatına tam bir boşvermişlik, adaletsizlik, zulüm ve haksızlıklar hakim olacaktır. Bu da insanların büyük bir bunalıma ve ümitsizliğe sürüklenmesine yol açar. Bu dünyada zahiren "adaletsizlikmiş" gibi görünen haller, zenginlik/fakirlik, hastalık/sağlık, güçlülük/zayıflık gibi parametreler hep imtihan içindir. Kendinde güç, sağlık, gençlik ve zenginlik bulunan insanlar bilirler ki, bu nimetlerde fakirlerin, hastaların, çaresiz ve güçsüzlerin de hakkı vardır. Bu enerji ve imkanlar onlar için de sarfedilmelidir. Ahiret inancı bu yüzden sağlıklıyı hastayla, fakiri zenginle, güçsüzü güçlüyle kardeş eder ve bir saf üzerinde Rablerinin huzurunda eşitleyiverir. Ancak bu imanla toplum huzur bulabilir. Ahirete iman büyük bir ümit kaynağı olduğu gibi sonuçta adil, dürüst ve sağlam bir toplumun da mayasını oluşturmaktadır.

Ahiret inancı olmayan toplumlarda, güçlü, zengin, sağlıklı olanlar altta kalanları ezme haklarının olduğunu sanar ve bunu acımadan uygular. Onlar hayata bir "kavga" olarak bakarken, iman ehli ise hayatı bir "yardımlaşma ve dayanışma" olarak görürler. "Kim zerre miktarı iyilik yaparsa onu görecek ve kim zerre miktarı kötülük yaparsa karşılığını görecektir." (Zilzâl Suresi, 99/7-8).

Mü'min ahiretten ve hesaptan korkmaz

Ahirete iman, Kur'an'ın vaadettiği, mutlaka gerçekleşecek olan korkunç hadisenin, dehşetinden bütün peygamberlerin ve ümmetlerin korktuğu kıyametin kesin olduğunu kabul etmektir. Bu dünya hayatı tamamıyla son bulup, başka bir hayat başlayacaktır. Bu âleme iman, İslâm inancını meydana getiren altı esastan birisidir. Mümin, imanı ve Kur'an ahlâkı ile ahlâklanmasının neticesini ahirette göreceğine, Allah'ın lûtfuna nâil olacağına yakînen inandığı için ölüm ve âhiret hayatı onu tedirgin etmez. Günahı işlese de günahı sevmez, onu savunmaya kalkmaz, tövbe ve pişmanlık duygusu her daim yüreğindedir. Rabbinden korkmakla birlikte, O'nun engin rahmetini bilerek yine O'nun şefkatine sığınır. Bunu yaparken de şeytanın tuzağına düşüp, "Nasıl olsa tövbe ederim" diyerek umursamazcasına tekrar tekrar günahlara dalmaz.

Rabbine karşı boynu bükük, "Cürmüm ile geldim sana!" mahviyetindedir.

Zenginlik, zeka ve kuvvet nimetleri insana imtihan için verilmiştir. Herkes başkasının hakkını ve sonunda bu özellikleri nerede kullandığıyla ilgili hesap vereceğini düşünerek hareket etmelidir.

FOTOĞRAF: REUTERS

Toplumdaki huzuru ancak ahiret inancı sağlayabilir

■ **DOÇ. DR. ABDÜLAZİZ HATİP**

İnsan, Yüce Rabbimiz'in (cc) her şeyi hizmetine verdiği en değerli varlıktır. Öyleyse insan sadece yaşayıp, eğlenip sonunda da yok olmak için yaratılmamıştır. Kur'ân-ı Kerim'de "İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanıyor?"(Kıyâme Sûresi, 36) buyuruluyor. Bu da, insanın bir amaç için yaratıldığını göstermektedir.

Yine Kur'ân-ı Kerim'in belirttiğine göre "Kim zerre ağırlığınca bir iyilik yapmışsa, onun karşılığını görecektir. Kim zerre ağırlığınca kötülük yapmışsa cezasını görecektir." (Zilzal Sûresi, 7-8)

Bu da, insanın dünyada iken her yaptığının hesabını vereceğini ispatlıyor. İslâm'a göre, bu dünya bir imtihan salonudur. İyiler ve kötülerin birbirinden ayrılması için insanlar bu dünyada bir sınavdan geçiriliyorlar.

AHİRETE İMAN

Dünya hayatından sonra apayrı ve sonsuz bir hayat başlayacaktır. İşte âhiret, bu sonsuz hayatın adıdır. Her insan doğar, büyür, iyi veya kötü bir hayat yaşar ve sonunda ölür. Dünyamız da tıpkı bir insan gibi ölümlüdür. Bir gün gelecek dünyanın ömrü son bulacak, bütün evren bir anda yok olacaktır. Biz buna Kıyamet diyoruz. Daha sonra Yüce Allah, sonsuz kudretiyle yeni bir âlem kuracaktır. Bu yeni âlemde insanlar dünyadayken yaptıklarının hesabını verip iyilik ve kötülüklerinin karşılığını göreceklerdir. Âhirete imân, öldükten sonra dirileceğimize, dünyadayken yaptıklarımızdan sorguya çekileceğimize ve sonunda ceza ve mükâfat göreceğimize inanmaktır.

Kısaca mü'minler olarak biz bütün kalbimizle inanır ve dilimizle ikrar ederiz ki: Her şey gibi dünyanın da bir sonu vardır. Bir gün gelip dünyanın şu eşsiz düzeni değişecek, Kıyamet kopup âlem bambaşka bir âleme dönüşecek. Her şey öldükten sonra insanlar Allah'ın emriyle tekrar dirilecek. Herkes dünyada işlediğinden sorguya çekilecek, yaptığı iyilik ve fenalığı görüp anlayacak. Haklı haksız ayırt edilecek. Kimin kimde bir hakkı varsa alınacak. İyiler cennete, kötüler cehenneme girecek. Böylece her insan dünyada yaptığının karşılığını görecek. O gün temiz kalpten, dünyada yapılmış olan iyi işlerden, hayır ve sevaplardan başka hiçbir şey fayda vermeyecek. Dünyada Allah'ın emirlerini tutmuş, peygamberlerini tanımış, hiç kimseye kötülük etmemiş, elinden geldiği kadar iyilikte bulunmuş olanlar cennete girecek, Allah'ın lütuflarına ve her türlü nimetlerine kavuşacak ve sonsuza dek orada kalacaktır.

Âhiret gününe niçin inanırız?

Öldükten sonra dirilip hesap vermeye inanmak imânın bir şartıdır. Âhirete inanmayan kimse Müslüman olamaz. Geceden sonra sabahın, kıştan sonra baharın gelmesi ne kadar kesinse, öldükten sonra diriliş de o kadar kesindir. Her şey âhiretin varlığını gerektiriyor. Allah'ın varlığını kabul edip de âhireti inkâr etmek, güneşi kabul edip de ışığını inkâr etmek kadar akıl dışıdır. Çünkü Allah, insanları tekrar diriltip hesaba çekeceğine söz vermiştir. Bunu, gönderdiği bütün peygamberler ve kutsal kitaplar aracılığıyla bildirmiştir.

Rabbimiz, hiç kuluna verdiği sözden döner mi?

Allah, hikmet sahibidir. Her şeyi yerli yerince yapar. Boş ve anlamsız iş yapması düşünülemez. Şu güzelim dünyayı ve mükemmel insanı yaratıp da sonunda onları bütün bütün yok etmesi çok anlamsız olur. Bir bahçıvan, bin bir emek ve özenle kurduğu bir bahçesini ateşe verip yok eder mi? Öyleyse, Allah da şu kâinatı daha güzel ve sonsuza dek sürmesi için âhirete çevirecektir. İnsan ölüp toprağa girer. Fakat çürüyüp yok olmak için değil. Âhirette, yepyeni ve sonsuz bir hayata gözünü açmak için.

Ölüm, ikinci bir doğuştur

Allah, bizi annemizin karnında dokuz ay özenle besleyip geliştirdi. Ondan sonra da doğumla bizi dünyaya gönderdi. Ölümle ikinci bir defa daha doğacağız. Durumumuz, yumurtadaki civcivin durumuna benzer. Ölümle kabuğu çatlatır, apayrı ve sonsuz bir hayata gözümüzü açarız.

Ya ödül, ya ceza

Her ülkede yasalara uyan, dürüst vatandaşlar ödüllendirilir. Hiç katillerin, hırsızların, eşkıyaların, dolandırıcıların elini kolunu sallayıp serbest gezdiği bir ülke düşünebilir misiniz? Böyle olan bir ülkede adaletten söz edilebilir mi?

FOTOĞRAF: AFP

Âhirete iman hayatı daha yaşanır kılar

Âhiret inancının insan ve cemiyet açısından sayısız faydaları vardır. Her şeyden önce, insan için büyük bir teselli kaynağıdır. Doğan bebek, anne karnından daha güzel bir dünyaya geldiğini bilseydi ağlar mıydı? İşte, âhirete inanan kişi de ölümü sonsuz bir dünyaya doğuş olarak görür ve ölümden korkmaz. Askerliğini bitirip, teskeresini alan asker sevinir. Çünkü, görevini yapıp memleketine dönüyor. Yüzlerce akraba ve yakınlarına kavuşuyor. Uzak bir ülkeye okumaya giden bir öğrenci vatanına döndüğünde ağlar mı? İşte dünya hayatı da insanlar için bir askerliktir. Bir eğitim ve öğretim sürecidir.

Ölüm ise, bir terhistir. Gerçek vatanımız olan cennete dönüştür. Âhirete göçmüş milyonlarca akraba, dost ve yakınlarımıza kavuşmadır.

Âhiret inancı, fert için olduğu gibi, toplum için de biricik huzur ve mutluluk kaynağıdır. Âhirette hesap vereceğine inanan kimse, kolay kolay kötülük yapmaz. Zulüm ve haksızlıktan titizlikle sakınır. Davranışlarına dikkat eder. Elinden geldiğince iyilik yapmaya çalışır. Çünkü başkalarına ne kadar çok faydalı olursa âhirette o kadar çok mutlu olacağını düşünür. Böylece hem kendisi, hem de toplum huzurlu ve mutlu olur.

AHİRETE İMAN

Ümit ve tesellidir

Çocuklar için âhiret inancı büyük bir ümit ve teselli kaynağıdır. Çünkü küçücük yürekleri çok nâziktir. Bir tanıdıklarının, yakınlarının, hele hele kardeş veya anne ve babasının ölümüyle âdeta yıkılırlar. Küçücük ve renkli dünyaları bir anda kararır. Fakat âhiret inancıyla, ölen o kişinin bütünüyle yok olmadığını başka ve daha güzel bir âleme uçtuğunu, ileride yine buluşulacağını bilirse sonsuz bir teselli duyar. "O öldü, fakat cennete gitti orada beni bekliyor. Ben de bir gün oraya gideceğim, yeniden buluşacağız diye düşünür, derin bir huzur duyar.

Yaşlılar, için de âhirete imân büyük teselli kaynağıdır. Eğer âhirete inançları yok veya zayıfsa, bir sonbaharı andıran hayatlarındaki ömür ağacı artık sararan son yapraklarını da dökmek üzeredir. Bütün tanıdık, evlât ve akrabalarından ayrılacak olmak ona büyük bir üzüntü verir. Fakat inancı varsa, kabri, âhirete göçmüş yüzlerce akraba, tanıdık ve dostlarına bir kavuşma kapısı olur. Hayatın artık çekilmez hale gelen ağır yükünden kurtulacağını, hayatı yüzünün akıyla tamamladığını, ecelin bir terhis teskeresi olduğunu düşünür.

FOTOĞRAF: REUTERS

Ahiret hayatını ancak hayatını küfür ve isyanla geçirenler istemez ve inkar etmeye yeltenirler.

Aşırılıkları frenler

Gençler için de âhiret inancı çok büyük faydalar sağlıyor. Çünkü, bu delikanlılar enerji doludurlar. Güçleri ve kuvvetleri oldukça taşkındır. Nefislerinin kötü arzuları âdeta coşmaktadır. Eğer bunlar âhirete, cennete, cehenneme, hesap vermeye inanmaz da kendilerini başıboş bilirlerse, çok büyük taşkınlıklar yapabilirler. Güçsüzleri, yaşlıları ve korumasız insanları ezebilirler. Fakat âhirete imânları varsa, bu onları taşkınlıktan korur. Cennet var, cehennem var, âhirette hesap vereceğim, bu güçsüzleri ezmemeliyim, tersine gücümü, kuvvetimi ve enerjimi o ebedî memlekettimde rahat yaşayabilmem için harcamalıyım... diye düşünür. Âhiret inancı, aile için de büyük bir mutluluk sigortasıdır. Ailenin iki temel direği olan karı-koca, birbirlerine ebedî hayat arkadaşı gözüyle bakar. Geçici dünya güzelliğine sevgilerini dayandırmaz. O sonsuz beraberlik için birbirlerinin sıkıntılarına katlanır, sevinç ve üzüntülerini paylaşırlar.

Hakkımızı âhirette alacağız

İnsanlar zulme uğrar, hakları yenir. Malları, servetleri ellerinden alınır. Haksız yere hapse atılır. Yıllarca çile ve sıkıntı çeker. Fakat kendisi güçsüzdür. Bütün çırpınış ve didinmesine rağmen haksızlığa engel olamaz. Zalimden hakkını alamaz. Masum olduğunu kanıtlayamaz. Bu durum karşısında âhirete inancı varsa, orada bütün gerçeklerin ortaya çıkacağını, zalimden hakkının alınacağını düşünür ve teselli bulur. Yoksa bunca zulüm ve haksızlık karşısında zalimin elini kolunu sallayarak gezdiğini, kendisinin ise zulüm altında inlediğini gördükçe ruhen yıkılır. Hayatı zindana döner.

Ayrıca, hayatta, yangın, deprem, hastalık gibi musibetler eksik olmaz. Hatta bazen insanın nesi varsa hepsini alıp götürürler. Bu gibi durumlarda inançlı insan, teselli bulur ve sabreder. Kendini yiyip bitirmez. Bunalıma girmez. Çünkü, kaybettiği şeylerin kendisi için sevap kazanmaya vesile olduğunu düşünür.

Sabra vesile, günahlara perdedir

İnsan bu dünyada her istediğini elde edemez. Âhirete inanan insan, Cennette bunlara kavuşabileceğini düşünür. Teselli ve huzur bulur, iyi bir insan olmaya çalışır. Kimsenin elindekini kıskanmaz. Ruhsal bunalıma girmez. Âhirete inanan kimselerin en belirgin iki özelliği vardır:

(1) Bollukta, verdiği nimetlerden dolayı Allah'a şükretmek.

(2) Sıkıntı ve darlıkta ise sabretmek ve Rabb'ine isyan etmemek.

Âhiret inancının daha bunlar gibi sayısız faydaları vardır.

AHİRETE İMAN

1 Ölüm ve Kabir

İnsanın ölümüyle bedenden ayrılan ruh, âhiret âleminin başlangıcı olan kabir hayatını yaşar. Kabirde Münker ve Nekir adında iki melek insana birtakım önemli sorular sorarlar. Bu soruların başlıcaları: "Rabbin kim? Dinin ne? Peygamberin kim? Kitabın ne?" dir. Dünyadayken imân edip iyi işler yapanlar, bu sorulara doğru cevaplar verirler. İmânı tam olmayanlar ise bu sorulara doğru cevap veremezler. Sevgili Peygamberimiz, kabirde insanların farklı durumunu şöyle belirtmektedir: "Mezar, her insan için dünyadaki durumuna göre ya cennet bahçelerinden bir bahçe veya cehennem çukurlarından bir çukurdur." (Keşfu'l Hafâ, c.2, s.90)

2 Kıyamet

Kıyametin kopma zamanı gelince İsrafil adlı melek sûr adı verilen bir âlete üfleyecek. Böylece bütün kâinat alt üst olup, bütün canlılar ölecek. İsrafil'in ikinci kez sûra üflemesiyle yepyeni bir dünya kurulacak ve bütün ölüler dirilecek.

3 Diriliş

Allah'u Tealâ ölüleri diriltecek. Bütün semavî dinlerde bu inanç vardır. Bu, âhiret inancının temelini oluşturur. Yüce Allah Kur'ân-ı Kerim'in pek çok âyetinde öldükten sonra dirilişi açıkça belirtir. Pek çok örnekle bu gerçeği ispat eder.

4 Haşir ve Mahşer

Haşir, Allah'ın dirilişten sonra kullarını bir araya toplamasıdır. Toplanılan bu yere Mahşer adı verilir. Mahşerde melekler, cinler ve insanlar dirildikten sonra herkes burada toplanacaktır. O anda inkarcı kâfirler de, toprak olarak yok olup gitmeyi temenni edecek ve "Keşke toprak olaydım!" (Nebe Sûresi, 40) diye iç çekecektir. O dehşetli günde 7 sınıf insan Arş'ın gölgesinde gölgelendirecektir.

1- Adaletli devlet başkanı ve yönetici,
2- Allah'a kulluk ederek büyüyen genç,
3- Kalbi cami ve mescitlere bağlı kimse,
4- Allah için birbirini seven bu uğurda bir araya gelip, bu sevgi ile ayrılan iki kişi,
5- Makam ve itibar sahibi bir kadının beraber olma çağrısını "Ben Allah'tan korkarım" cevabı ile reddeden kişi,
6- Sağ elinin verdiği sadakayı sol eli duymayacak şekilde gizli yardımda bulunan kişi,
7- Tenha yerde Allah'ı anarak gözleri dolu dolu olan kişi. (Buhari, Ezan 36).

5

Kişi sevdiğiyle haşredilecek

Mahşere herkes, dünyada kime inanmış ve kimin peşinden gitmişle onunla birlikte gelir. O gün gerçek önderin mübarek Peygamber Efendilerimiz (as) olduğu gün gibi ortaya çıkacaktır. (O gün zalim kimse ellerini ısırıp: 'Keşke peygamberle beraber bir yol tutsaydım, vay başıma gelene; keşke falancayı dost edinmeseydim. Andolsun ki beni, bana gelen Kur'an'dan o saptırdı. Şeytan insanı yalnız ve yardımcısız bırakıveriyor.' der.) (Furkan S. 13-14)

FOTOĞRAF: TURGUT ENGİN

6

Hesap, Suâl, Mizan

İnsanların dünyada yaptıkları her şey, bir sayfa içinde kendilerine verilecek. Büyük bir mahkeme kurulacak, insanlar yargılanacak. Ömrünü hangi yolda tükettiği, bildiğiyle neler yaptığı, malını nasıl kazanıp nereye harcadığı, vücudunu hangi yolla yıprattığı sorulacak. Bu mahkemede, hiçbir şeyi inkâr etmek mümkün değildir. Çünkü, insanın eli, ayağı, gözü, kulağı, hatta günah işlediği yerler dile gelecek, yaptıklarına tanıklık edecekler. Amellerin tartıldığı teraziye "Mizan" adı verilmiştir.

7

Kevser Havuzu

Ahirette her peygamberin bir havuzu olacak. Bu havuzdan kendisi ve ümmetinden Allah'ın diledikleri içecektir. O gün Efendimiz'in de (sas) bir havuzu bulunacak ve havuzunun başına gelen ümmetinin sayısı bütün peygamberlerinkinden fazla olacaktır.

8

Efendimiz'in (sas), şefaatine layık olmalıyız

Şefaat ancak Allah'ın izniyle olabilir ve çok geniş kapsamlıdır. Kâfir, müşrik ve münafıklar hariç günahkâr da olsa bütün Müslümanlar için söz konusudur.

Sevgili Peygamberimiz'in yapacağı şefaat beş maddede toplanabilir:

1. Peygamberimiz'in en büyük şefaati, mahşer yerinde büyük bir sıkıntı içinde hesaba çekilmeyi bekleyen bütün insanlara şefaatidir. Bu şefaat sayesinde Allah mahlukatı bir an evvel hesaba başlayacaktır.

2. Mü'minlerden büyük bir topluluğun sorgusuz sualsiz cennete girmesi için yapacağı şefaat.

3. Cehenneme girmeyi hak ettikleri halde oraya girmemeleri için bazı günahkârlar hakkında yapacağı şefaat.

4. Cehenneme giren bazı günahkâr mü'minlerin oradan çıkması için edeceği şefaat.

5. Cennetliklerin derecelerinin yükselmesi için edeceği şefaat.

9

Sırat kıldan incedir

Bundan sonra, cehennemin üzerinde, nasıl olduğunu Allah'tan başka kimsenin tam olarak bilemediği bir köprü kurulacak. İnsanlar iyiliklerine göre farklı biçimlerde "Sırat" denilen bu köprüden geçecekler. Bazıları şimşek hızıyla geçip cennete girecekler. Kötü insanlar, Sırat'ı geçemeyecek ve cehenneme düşecekler.

Cehennemden korkarak, cenneti umarak yaşamalıyız

Dünya bir tarla, mahşer ise bir harman, cennet ve cehennem de birer ambar gibidir. Dünyada iyilik ve kötülük, çirkinlik ve güzellik, faydalı ve zararlı, iyi insanlar ve kötü insanlar iç içe bulunurlar. Âhirette bunlar birbirinden tamamen ayrılacaktır. Bütün iyilikler, güzellikler, faydalı kişiler ve iyi insanlar cennette toplanacaktır. Her türlü kötülükler, çirkinlikler zararlılar ve kötü insanlar cehenneme yığılacaktır. Diğer bir deyişle, cennet, dünyadaki iyilik ve güzelliklerin meyvesi, cehennem ise kötülük ve çirkinliklerin ürünüdür. İnsan, dünyada neyi ekerse ahirette onu biçecektir. Yaptıklarının meyvesini toplayacaktır.

Kötüler diyarı: Cehennem

Cehennem, inkarcı, kötü, zalim ve ahlâksız insanların atılacakları bir ceza evidir. Kur'ân-ı Kerîm'de yakıtı insanlar ve taşlar olan bir ateş deryası olarak, anlatılır. Aslında Allah'a ve âhiret gününe inanmayan kâfirler için hazırlanmıştır. Bunlar sonsuza kadar cehennemde kalacaklardır. Ancak, inandığı hâlde, inancı doğrultusunda yaşamayan, günah işlemekte direten insanlar da cezalarını çekinceye kadar burada kalacaklardır. Cennet ve cehennemin varlığı İlâhî adaletin gereğidir. Kötü insanların cezalandırılmaması iyilere zulümdür. Allah kimseyi cezalandırmak istemez. Onun içindir ki, sık sık insanları uyarır. Tövbe etmeye çağırır.

Cehennemin yedi tabakası ve yedi de kapısı vardır. Her kapı bir sınıf insana ayrılmıştır.

En çetin azap, içi kâfir dışı mü'min olan münafıklar içindir.

İyilerin huzur iklimi: Cennet

Cennet, Allah'ın sevdiği iyi kulları için hazırladığı sonsuz bir mükâfat yurdudur. Kulakların duymadığı, gözlerin görmediği, hatır ve hayale gelmeyen nimetlerle doludur. Dünyanın binlerce yıl mutlu hayatı, cennet hayatının bir anına bile değmez. Cennetin anahtarı imândır. İmânı olduğu halde, kulluk görevinde kusur işleyen, insanlara kötülük yapan kimseler, cehennemde cezalarını çektikten sonra cennete gireceklerdir. Cennet, gökleri ve yeri kaplayacak kadar geniştir. İçinde çeşit çeşit ırmak ve çağlayanlar akar. Zümrüt gibi yeşilliklerle dolu bahçelerden meydana gelmiştir. Köşkleri inci, yakut ve mercanlardan yapılmıştır. Cennetlikler, sonsuza kadar genç, dinç ve gürbüz olarak nimetler içinde yüzecekler, canlarının her istediğini bulacaklardır.

En büyük nimet Cemalullah'ı seyretmektir

Cenneteki bütün maddî ve manevî zevklerin üstünde en büyük nimet elbetteki celâl ve cemâl sahibi Allah'ın güzelliğini seyr ve tamaşa etmektir. Cennetlikler cuma günleri sonsuz büyüklükteki Allah'ın arşının önünde toplanıp nurdan perde kalkınca Allah'u Tealâ'yı mekandan ve zamandan münezzeh olarak görürler. Bu temaşa, onlara bütün diğer cennet nimetlerini unutturur. Allah, cennetlik kullarından razı olduğunu bildirir. Cennetlikler de Allah'tan razı olduklarını söylerler. Böylece ebedî bir tarzda cennet hayatı sürüp gider...

FOTOĞRAF: REUTERS

Bizi Yaratan, diriltmeye kâdirdir

■ "Allah odur ki, gökleri, görebileceğiniz bir direk olmadan yükseltti, sonra Arş üzerine istiva etti (bütün mülkünün, bütün yaratıklarının tahtına, yani yönetimine hakim oldu, her şeyi düzenleyip yönetti), güneşi ve ayı irâdesine boyun eğdirdi. Hepsi belli bir süre için akıp gitmektedir. (Yaratma) işini düzenler, âyetleri açıklar ki, Rabbinizle karşılaşacağınıza kesin olarak inanasınız." (Ra'd S: 2)

■ "Gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmakla yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeğe de kadir olduğunu görmüyorlar mı? Evet O, her şeye kadirdir." (Ahkaf Sûresi, 33)

■ "İnsan başıboş bırakılacağını mı sanır? Kendisi dökülen meniden bir nutfe değil miydi? Sonra kan pıhtısı oldu da (Rabbi onu) yarattı, ona şekil verdi. Ondan iki çifti; erkeği ve dişiyi var etti. Şimdi bunları yapan Allah'ın, ölüleri diriltmeğe gücü yetmez mi?" (Kıyamet Suresi, 36-40)

Kur'an'da öldükten sonra dirilme örnekleri

Kur'an-ı Kerim kendine özgü metodlarıyla öldükten sonra dirilişi ispat ediyor. Bunun yanında yine öldükten sonra dirilişin bazı örneklerini de gösteriyor. Bakara Suresinin 259'uncu âyet-i kerîmesinde Hz. Üzeyr'den (as) bahsedilmektedir. O (as), azığını almış, eşeğine binmiş giderken, evleri yıkılmış harabe haline gelmiş, orada oturanlardan kimsecikler kalmamış bir kasaba veya köy yıkıntılarının yanında konaklar. Etrafına bakar. Bu şekilde ölenlerin âhirette nasıl dirileceğini düşünür. O anda uykusu gelir ve yatar. Allah onun ruhunu alır, yüz sene sonra diriltir. Yiyecekleri hiç bozulmamış, eşeğinin ise ancak kemikleri kalmıştır. Yıkık kasaba da imar edilmiştir. Uyandığı ilk anda, bir gün kadar veya daha az bir zaman uyuduğunu zanneder. Yiyeceklerine bakınca gerçekten böyle olduğunu sanır. Eşeğine bakınca durumu anlar. Allah Üzeyr'in gözü önünde eşeğini diriltir. Böylece Allah'ın kudret ve azametini gözleriyle müşahede eder. Ayet-i kerîmede bu olay şöyle anlatılmaktadır:

"Görmedin mi o kimseyi ki, evlerinin çatıları, duvarları üzerine çökmüş ıssız bir kasabaya uğradı. 'Ölümünden sonra Allah bunları nasıl diriltir acaba?' dedi. Hemen Allah onu öldürdü, yüz sene sonra tekrar diriltti. 'Ne kadar kaldın burada?' dedi. 'Bir gün yahut birkaç saat.' dedi. Allah ona: 'Bilâkis, yüz sene kaldın. Yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamıştır. Bir de eşeğine bak. Seni insanlar için bir ibret işareti kılalım diye (Yüz sene ölü tuttuk, sonra tekrar dirilttik.) Şimdi sen kemiklere bak, onları nasıl birbiri üstüne koyuyor, sonra da ona nasıl et giydiriyoruz' dedi. Durum kendisince anlaşılınca, 'Şüphesiz Allah'ın her şeye kadir olduğunu bilmeliyim.' dedi"

Hz. İbrahim'in (as) Bakara 260'ıncı ayette anlatılan böyle bir hikâyesi vardır.

FOTOĞRAF: AP

Başarının sırrı, 'Ben bu işi yaparım!' azmindedir

İnsan bir şey yapmak konusunda azmedip de neticeye ulaşmak konusunda Cenab-ı Hakk'a tevekkülle iltica ettiğinde, önünde hiçbir engel duramaz. İnsana düşen gayretli olmaktır.

■ **AHMED ŞAHİN**

Denebilir ki, hayattaki tüm başarıların temelinde "Ben bu işi yaparım!" azmi yatmaktadır. Nitekim başarısızlıkların temelinde de "Ben bu işi yapamam!" ümitsizliği yattığı gibi.

Efendimiz (sas) Hazretleri ümmetine "Ben bu işi yaparım!" azminde olmayı emir buyurmuş, hatta en yoksul insana dahi bu ümidi telkinden geri kalmamıştır. "Hayatın Gayesi" kitabından vereceğim bir örnekle bu mühim konuyu misaliyle arz etmek istiyorum. Bakalım imkanını sıfırlamış en yoksul insana dahi nasıl bir ümit ve azim telkin etmiş, hiçbir şeyi olmayan adama dahi nasıl 'Ben bu işi yapabilirim!' azmi kazandırmıştır?

Eli ayağı sağlam, gücü kuvveti yerinde bir adam "Ya Resulallah sadakaya muhtaç haldeyim, bana yardım." dedi. Gerçekten de adam fakirlikte dibe vurmuş biri görünümündeydi. Teşebbüs gücünü kaybetmiş, "Ben bir şey yapamam!" ümitsizliğinin kuyusuna düşmüştü sanki. İlk bakışta çalışma engelinin

olmadığını gören Efendimiz, "Evinde alınıp satılacak hiçbir şeyin yok mu?" diye sordu. Adam, "Var; geceleri yarısını altıma serip yarısını da üstüme örttüğüm bir cübbem ile içeceğim suyu doldurduğum bir kırbam var!" dedi. "Git bu söylediklerini hemen buraya getir!" buyurdu. Ürkek adam şaşkın halde işin nereye varacağını bilemeden gidip bunları getirdi. Efendimiz orada bulunanlara seslendi: "Bunları kim satın alır?"

Biri cevap verdi: "Ben bir dirheme alabilirim." Verileni az bulan Efendimiz, "Artıran yok mu?" diye seslendi.

Biri, "Ben iki dirhem veriyorum." deyince eşya onda kaldı. İki dirhemi alan Efendimiz'in teklifi şöyle oldu: "Bu iki dirhemden birini evinde acil ihtiyaçların için harca. Kalan bir dirhemle de bir iple bir balta satın al, doğruca Medine kenarındaki çalılığa git, oralardan odun topla, iple sarıp sırtına yüklenerek çarşıya getir, sokak sokak dolaşarak odun satmaya başla!.."

Ümitsiz adam şaşkın ve tereddütlü, "Şey! Ben bunları yapamam ki! Ben nasıl odun hazırlayabilirim, nasıl sırtımda çarşıya getirebilirim, kim benden odun alır? Bu mümkün değil!.." dedi.

Efendimiz irşat yüklü ikazını şöyle yaptı: "Allah rızkını yaratmadığı kulunu da yaratmaz. Seni yarattığına göre rızkını da yaratmıştır. Ama sen teşebbüse geçmiyor, var olan rızkının peşinde koşma azmini yitirmiş bulunuyorsun. Rızkının peşine düş, odun getirip satmaya bak!.."

Adam tereddütler içinde kalkıp gitti, baltayla kırda odun hazırladı, iple sarıp yüklenerek şehre getirdi, sokak sokak dolaşmaya başladı. İlk günlerde zorlandı. Aklına, hayaline getirmediği bir işti bu. Aradan tam on beş gün geçmişti. Bir gün mescide, üstünü başını yenilemiş hareketli ve heyecanlı bir adam girdi. Efendimiz tanıdığı bu hareketli adama tebessüm ederek sordu: "Şimdi nasılsın?"

Şen şakrak cevap verdi: "Bütün borçlarımı ödedim, sattığım eşyalarımı da geri aldım. Böyle işleri başaracağımı hiç ümit etmiyordum!" Bunun üzerine, "Birilerinin yaptığı yardımla geçinmektense, sırtında odun taşıyarak kendi alın terinle yaşaman hayırlıdır!" buyuran Efendimiz, ilk hatırlatmasını bir daha tekrar etti: "Allah rızkını yaratmadığı kulunu da yaratmamıştır. Ne var ki teşebbüs gücünü kaybeden kul, rızkının peşinde koşma azmini de kaybeder, birilerinin yardımıyla geçinmeye kendini mecbur sanır, yazık eder kendine."

Kadere iman ve tevekküle yanlış mânâ verip, kendi miskinliğini ve gayretsizliğini Kader'e yüklemek doğru değildir.

Hastalık aslında mü'min için sabır ateşinde pişmiş nefis bir nimet gibidir. Sağlığı verenin hastalığı da verdiğini bilmek, yine şifanın da O'ndan geleceğine inanmak muhteşem bir teslimiyet ve iman örneğidir.

Hastalığın öğrettikleri

FOTOĞRAF: AA

DUA

■ ABDULLAH AYMAZ

Ekrem Bey, ağır bir hastalık yüzünden hastanede yoğun bakımdaydı. Dili tevhid okuyordu. Bir hemşire, "Çok mu korkuyorsun?" diye sordu. "Bu vücudu verirken bana sormadı. Mülk O'nun, alırken de elbette bana soracak değil." diyerek anlatmaya başladı. "Amca yeşil ve güzel de gözlerin varmış!" deyince, konuşmasını kesip, bu soruya cevap vermeye başladı: "Benim değil ki!" Hemşire pek bir şey anlamamış hâliyle "Ya kimin?" diye sordu. "Allah'ın!" dedi. Devamla "Verir, alır… Sonra ebedi olarak daha güzellerini verir. Bu dünya sadece bir imtihan meydanı!" dedi.

Bu sohbetten sonra hemşire devamlı yanına uğrayıp "Bana bir şeyler anlat…" deyip durdu. Bir gün yanına, Bediüzzaman Hazretleri'nin talebelerinden Said Özdemir ile beraber bir grup ziyarete geldiler, teselli edici sözler söylediler. Çünkü bacaklarından alt tarafı artık tutmuyordu. Tamamen yatalak durumdaydı. Sağ gözü de görmüyordu. Said Özdemir, "Üstadın talebelerinden birisi Eskişehir'de yatalak hale gelmişti. Kurtuluş ümidi kesilmişti. Ölümü bekleniyordu. Bir başka talebesi de hacca gitmişti. Hacca gideni, Medine-i Münevvere'de Efendimiz'in (sas) kabri başında o yatalak kardeşimiz için çok dua etmiş. Birden kabirden bir nur peyda olup 'Ümmetimden yatalak olanlar için 'Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin tıbbıl-kulûbi ve devâihâ… ve âfîyetil-ebdâni ve şifâihâ… ve nûril-ebsâri ve ziyâihâ… ve alâ âlihî ve sahbihi ve sellim… salâvatını akşam-yatsı arasında yedi defa toplu halde onun için okusunlar.' diye tavsiyede bulunmuş… Daha sonra toplu halde bu tavsiyeyi yerine getirmişler ve Allah'ın izniyle o yatalak kardeşimiz de iyi olmuş." dedi. Orada bulunanlar, "Bu salavatı biz de Ekrem kardeşimiz için okuyalım." dediler. Ekrem Bey'in durumu sonra çok ağırlaşmıştı. Uzakta bulunan yakınlarını çağırmışlardı. Hatta doktorlar artık ölüm raporunu yazmaya hazırlanıyorlardı. İşte bu zor ve sıkıntılı hâlinde bir rüya gördü: Cehenneme benzer dar bir yerde bulunuyordu. Buradan kurtulmam lâzım diye tırmanmaya başladı. Ama bir an geldi, takati kesildi. 'Ya Rabbi, Sen, 'Allah kuluna kaldıramayacağı yükü, yükletmez.' buyuruyorsun. Benim güç ve gayretim buraya kadar. Ben lâyık bir insan değilim; ama benim arkadaşlarım, benim için Sana dua ediyorlar. Onların dualarını reddetme, onları ümitsiz kılma!' meâlinde sözler söyledi. Sonra birden o sıkıntıdan kurtuldu ve bir genişlik hissetti. Uyandıktan sonra da vücudunun alt tarafına hoş bir sıcaklığın yürüdüğüne şâhit oldu. Refakatçisi bulunan hanımına durumu anlatıp, "Ayağa kalkmak istiyorum bana yardımcı olur musun?" diye rica etti. O telaşlanıp "Aman, düşersin de bir yanın kırılır." diye ikaz etti. Ama o kalkmak için hareket etti ve yavaş yavaş ayakları üzerine doğruldu…

Bu anlattıklarım gerçek bir olay… Ben kendisiyle görüştüm. Onun çok ağır bir hastalık geçirmekte olduğunu duymuştum. Birkaç telefon görüşmemiz de olmuştu. Hep bir ziyaretini düşünüp duruyordum; ama bir türlü fırsat bulamıyordum. Sağ olsun müşterek bir dostumuz bizi bir araya getirdi. Rahat yürüdüğünü görünce hem çok şaşırdım hem de çok sevindim… Sohbetimiz sırasında Ekrem Bey bana, "Hastalık da pek büyük bir nimetmiş. Elhamdülillah hastalığım vesilesiyle bilmediğim pek çok şeyi de öğrenme imkânı buldum. Rabb'ime sonsuz şükürler olsun." dedi.

Cenab-ı Hak, sıhhat, afiyet ve hayırlı ömürler versin.

DR. CAN

Haydi kızlar Açık Öğretim'e

FOTOĞRAF: TURGUT ENGİN

GÜNEŞ BATI-ANKARA

Doktor abi, 4 yıldır ÖSS'yi kazanamıyorum. Bunun sıkıntısını etrafıma yansıtıyorum. İHL mezunuyum. Malum sebepten kazanamıyorum. Birazcık yardım lütfen...

Değerli kızım GÜNEŞ

1) Mektubun bana geliş, cevaplanış ve yayınlanma tarihini göz önünde bulundurursak ilk ÖSS gününden epey zaman geçmiş.

2) Korkarım MESLEK LİSELERİ ile ilgili ÖSS sınav yönetmeliği değişmediği sürece hayal kırıklıklarıyla süslenen güneş batımları epey fazlalaşacak.

3) Nedense öğrenci arkadaşlarım tercihlerini yaparken Açık Öğretim Fakültesi'ni yazmıyorlar. Herhalde;

A) Bu fakülteyi fakülteden saymıyorlar.

B) Oraya sadece geri zekâlılar gider diye düşünüyorlar.

C) AÖF'nin diplomasını geçersiz sanıyorlar.

D) Üniversiteyi kampüste yaşamak istiyorlar.

E) Ailevi problemlerinden başka bir şehre giderek kurtulmaya çalışıyorlar ve bu 5 ihtimali en az 15 ihtimale çıkaracak bir sürü bahaneler üretiyorlar

4) Hâlbuki bu 5 bahane de ayrı ayrı çürütüleceği gibi "BİLAKİS" olduğu ispatlanır.

5) Ayrıca diplomaysa diploma, fakülteyse fakülte! Erkeksen askere yedek subay olarak da gidebiliyorsun. Bayansan ve kapalıysan evde yayın takip ediyor, nispeten daha özgür oluyorsun.

6) Benim AÖF bitirmiş, bir otel, fabrika ya da işletmede başarılı olmuş birçok arkadaş ve hastam olduğu gibi, İHL mezunu olup AÖF yıllarını da boş geçirmeme adına hafız olmuş, zehir gibi İngilizce ve Arapça öğrenmiş ayrıca bilgisayarı yutmuş onlarca dostum var. Üstelik o yıllarda bir de işe girip ailesine yük olmak bir yana onları da desteklemişlerdir.

7) Bir de AÖF'nin ilahiyat bölümünün olduğunu düşünürsek bu kutsal mesleğin devamı için ne kadar iyi bir fırsat olduğunu anlayabiliriz. Düşünsene senin gibi düşünen binlerce İHL'li evladımız 4-5 senedir AÖF'lere girse şu an sayısız ışık ve irfan ordusu gencimiz üniversite diploması alacaktı.

8) Haydi fakülteye giremedin Güneş kızım bu 4-5 yıl içinde İngilizce ve Arapça'yı yuttun mu? Bilgisayarı mükemmel hale getirdin ve değişik hobilerde sertifika programına katıldın mı? Kaç yüz tane kitap okudun? "Çel" aklın varsa, bu arada Kur'an'ın şifresini de çözer, mânâsına da vakıf olabilirsin! Ama çokça merak ve iştiyak gerekiyor.

9) Şu an itibarıyla KEŞKE demek yerine "hiçbir şey için geç değildir" diyerek yola koyulmalısın.

L.Koç / Güneydoğu
Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde çalışan bir öğretmenim. İlk geldiğim günlerdeki olumsuzluk ve imkânsızlıkları anlatamam. Türkçe'yi anlamayan, okuyamayan ve yazamayan çocuklarımın 2. yıl başında nasıl inanılmaz değişikliklerle donandığını görmenizi isterdim. Anlıyorlar, okuyorlar, yazıyorlar. Çok zeki ve bir o kadar da aç durumdalar. Çocuklarımın kitaba, dergiye ve yazılı materyale ihtiyaçları var. Dahası bu eğitim döneminde benim ve okulumun sınıf kitaplığına ve okul kitaplığına ihtiyaç var. İlk aşamada kitaplar ve kitaplık için bir yardım kampanyasına ihtiyacımız var. "Deniz Yıldızı" hikâyesindeki gibi kitaplık kurulması çocuklarım için çok şeyi değiştirecek. Çaldığım bu kapıdan boş dönmek istemiyorum.

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Öğrencilerim okumaya aç; ama kitapları yok!

Dr. Can
Çok değerli Levent hocam. Tüm aramalarıma rağmen 1 Haziran 05'te gönderdiğiniz e-mailinizi bulamadım. Bu yüzden olsa gerek bu kutlu çağrınıza cevap yazamamışım demek ki. Lütfen telefonla da olsa adres ve telefonlarınızı bize ulaştırın. Sizi tebrik ediyorum. Özellikle 'Çocuklarım!', 'Okulum!' gibi tabirleriniz kalbime paslı bir bıçak gibi saplandı. Eğitim bir milletin en önemli can damarlarından biridir. Aç bir mide, yoksul bir insan için Ailem okuru neler yapacağını fazlasıyla ispatladı. İlme, eğitime, bilgiye dolayısıyla irfana, iz'ana ve ihsana beyinleri kalpleri ve ruhları "aç" bu yavrularımız için neler yapmazlar ki onlar! Ben tüm okurlarımdan bunu istemiyorum, onlara yalvarıyorum.

"Bağdat Caddesi" mi? Bağdat'taki caddeler mi?

H. Can K. /İstanbul
15 yaşında bir liseliyim. Işığı görenlerden ve ibadetini yapanlardanım. Ama şu hatun kişi meselesi işi karıştırıyor. Evlenmeme 10 yıl var. Nasıl sabredicem bilmiyorum. Bazen tüm namazlarımı camide kılacak kadar olgun oluyor, bazen de kopuyor, tam bir "Cadde Çocuğu" oluyorum. Karakterim tam oturmadı. Övünmek gibi olmasın biraz yakışıklıyım da. Bu ikilem ne kadar sürer?

Dr. Can

■ "Cadde" diyorsun ya, işte bu caddenin Anadolu Yakası'ndaki "Bağdat Caddesi" olduğunu İstanbul dışındakiler pek bilmez önce onu hatırlayalım.

■ Doğru yazmışsın. Bu "yeniden yapılanma" yani ergenlikte bazı şeyler tam oturmuyor.

■ Yakışıklı olduğuna sevindim; ama bu kavram görecelidir. Yani bazılarının yakışıklı bulduğunu bazıları bulmaz. Ayrıca seni yakışıklı yaratan Allah'tır. O ise bu yaşlarda gençlerin istekleri konusunda sabırlı olmaları gerektiğini vurguluyor kitabında.

■ Yakışıklıysan "Cadde Çocuğu" olmayı hak ediyorsun; ama değilsen ancak "çatladı kapı"nın dar sokaklarında ve hava kararınca yürüyebilirsin" diye bir kaide yok.

■ Ama bütün kızlar senin etrafında tavaf ederken sen kendine hakim olabilir ve sabredebilirsen, bu konuda senin kadar duyarlı olmayan diğer yakışıklılardan ve hele kendine hiç arkadaş celbedemiyen yakışıksız (dediğin) gençlerden daha çok ödüle layık olursun.

■ Güzellik bir sivilceyle, sağlık bir mikropla, zenginlik bir iflasla bitip tükenebilir. Bağdat Caddesi'ni Allah korusun; ama Bağdat'taki tüm caddelerin bir bombayla nasıl yerle bir olduğunu da gördükten sonra en büyük hazinenin iman, ilim, ahlak, edep, sabır ve doğruluk olduğunu iyice öğrendik. Nereden mi öğrendik? Dinle anlatayım Cancağızım:

Geçen Ramazan'da B. Evler Yayla'da bir iftar yemeğindeydim. Açlık, karnımdan daha büyük olan gözlerime vurmuş olacak ki, hem namaz kılıyorum hem de gözüm masadaki menüye hipnotize olmuş. Tesbihatım bitti. Elimi yıkadım döndüm senin yaşlarında bir genç Evvabin'e henüz başlamış. Trans durumda. Masada karşımdaydı. Tanıştık.

- "Adın neydi delikanlı?"
- "Emir Yusuf"
- "Okuyor musun?" Ev sahibi devreye girdi.
- "Yusuf benim yeğen Can amcası. Kolejde 10. sınıfta. Geçen yıl okul 3'üncüsü oldu. Dershaneye gidiyor. Göztepe'de oturuyor.
- "Maşallah. Neler yapıyorsun Emir?" Öylesine bir soruydu. O anlatırken ben de bol bol yerim diye ummuştum.
- "Babamla Göztepe'deki cami için evlerden 44 imza topladık. Okulda (...) milyar Pakistan için para topladık. Sahra ve Örnek Mahallesi'ndeki fakir çocukları iftar için eve topladık." Hep toplama, hep toplama. Suratımda toplanmıştı bütün "Çarpma"lar... İştahım da kaçtı. Dikkatle süzdüm. Mısır'a Emir olan Hz. Yusuf'tan tek farkı bin bilmem kaç yıl sora gelmiş olması ve peygamber olmamasıydı. Yakışıklılık mı? "Hık" demiş "kuyu"dan çıkmış!
- "Demek Bağdat Caddesi'nde oturuyorsun. Peki. Bağdat Caddesi. Yakışıklı gençler falan.. filan... Neler anlatacaksın?"
- "Bana, Bağdat'ta, caddelerde şehit olan yakışıklı gençlerden başka hiç bir şey çağrıştırmıyor..." Çıldırmak üzereydim. Kusur aramaya başladım. Ne de olsa yemek yememi engellemişti. Buldum da. Beşiktaşlıymış.
- "Sana ergen kelimesi ne anlatıyor?"
- "Ergen"liğimi seviyorum. Bana "Sergen"i hatırlatıyor..." iyice kızarmıştım. GS'li olmaması beni kahrediyordu. Hem yakışıklı, hem ergen hem dindar hem BJK'li üstelik de "cadde"de oturuyor. Son atağımı yaptım.
- "Okulda sevdiğin hoşlandığın biri var mı? Varsa aynı sınıfta mı?"
- "Var. 7'nci sınıfta. Kübra..." Evet, yakalamıştım!
- "Nesini beğeniyorsun. Güzel mi bari?"
- "Evet güzel. Dindar, başarılı, zeki ve uslu da!"
- "Ne kadar ciddisiniz, yakınlaşmada?"
- "Evet, onunla ilgili ciddi planlarımız var. Odalarımız bitişik. Annem, babam ve ben titriyoruz üzerinde. O benim kız kardeşim!"

Evet Ya Habibî. Anlayacağın gibi madara olmuştum. Dersimi de fena almıştım. Sahi; senin de kız kardeşin var mıydı? Varsa ikinizi de meleklere emanet ediyorum.

Not: Emir Yusuf... "Seni yazacağım" demiştim. Sözümü tuttum. Benden başka yazı bekleme. Beşiktaş'ı daha fazla reklâm edemem!

DüĞüN PAKETi 1.990 YTL

124.5 x 20 = 2.490 YTL

öN öDEMELi +2 TAKSiT

worldcard 20 TAKSiT

444 66 32 MODA

Ücretsiz Ürün Broşürü İçin Arayın

2 YIL GARANTi

Lütfen Avantajlarımızı Kıyaslayın...

- Koltuk Takımlarımız Profil Kasa 32'lık gri Kavuçuktur.
- Yatak Odamız 6 Kapılı ve Karyolalıdır.
- Yemek Odalarımız 6 Sandelyelidir.
- Sandelye Renk Seçenekleri Koltuk Kumaşı ile Aynıdır.
- İsteğinize Göre Düğün Paketi oluşturulur.
- Ürün Teslimatlarımız Engeç 1 Haftadır.
- Tüm ürünlerimiz Kendi Üretimimizdir Aracı yoktur.

MODA® life Türkiye'nin Düğün Paketçisi

MODA life'TAN EVLENENLERE ÖZEL

EVLENEN 3.000 YTL HEDİYELER, BEDAVA ALIŞVERİŞ VE SÜRPRİZLER KAZANIYOR

İNDİRİM VE AVANTAJLAR SUNAN ÜYE İŞYERLERİMİZ

SETRMS
ADRES OFSET
Altın Merkez
İsbir Yatak
OSKAR
DUYGU
Maltepe BAŞKENT Kahveli ve Düğün Salonu
Bahçeli BAŞKENT Kahveli ve Düğün Salonu
Koray
edessa FOTOĞRAF
GÖKTAŞLAR
RE/MAX Nokta
MODA life
ORUÇOĞLU
Taşpınar Tur
REVE Kuaför & Estetik Merkezi
SARAY
UFUK LTD. ŞTİ.
YABANGÜLÜ ÇİÇEKÇİLİK

Detaylı Bilgi Üye İşyerleri ve Moda Life Mağazalarında, www.modalife.com.tr ve (0312) 444 66 32'de

ADRES

Dünyanın ne önemi var?

FOTOĞRAF: AP

Hz. Ali (ra) rivayet ediyor: "Dünya arkasını dönmüş gidiyor, ahiret ise yönelmiş geliyor. Bunlardan her ikisinin de kendine has evlatları var. Sizler ahiretin evlatları olun. Sakın dünyanın evlatları olmayın. Zira bugün amel var hesap yok, yarın ise hesap var amel yok." (Rikak 4)

Sehl İbnu Sa'd (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) buyurdular ki: "Eğer dünya Allah nazarında sivrisineğin kanadı kadar bir değer taşısaydı tek bir kâfire ondan bir yudum su içirmezdi." (Tirmizi, Zühd 13, (2321); İbnu Mace, Zühd 11)

Katade İbnu Nu'man (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sas) buyurdular ki: "Allah bir kulu sevdi mi, onu dünyadan korur. Tıpkı sizden birinin hastasına suyu yasaklaması gibi." (Tirmizi, Tıbb 1)

hangisi doğru?

1. Ahiret gününe niçin inanırız?

a) Öldükten sonra dirilip hesap vermeye inanmak imânın bir şartıdır.
b) Âhirete inanmayan kimse Müslüman olamaz.
c) Kainattaki herşey âhiretin ve bir hesabın varlığını gerektiriyor. Allah'ın varlığını kabul edip de âhireti inkâr etmek, güneşi kabul edip de ışığını inkâr etmek kadar akıl dışıdır.
d. Hepsi

2. Ahirete imanla ilgili aşağıdaki hükümlerden hangisi doğrudur.

a) Ahirete iman büyük bir teselli kaynağıdır. Bu dünyada hakkı yenen bilir ki, kurulacak Büyük Mahkeme'de hakkını alacaktır.
b) İhtiyarlar, ahirete imanla ölümü bir terhis tezkeresi olarak görür.
c) Ahirete iman gençleri, güçlüleri frenleyerek, "Dur! Hesap var!" der ve kötülüklerden korur!
d) Hepsi

3. Aşağıdakilerden hangisi Mahşer gününde Arş'ın gölgesine girebilecek 7 sınıf insana dahildir.

a) Adaletli devlet başkanı ve yönetici, kulluk ederek büyüyen genç,
b) Kalbi cami ve mescitlere bağlı kimse,
c) Allah için birbirini seven bu uğurda bir araya gelip, bu sevgi ile ayrılan iki kişi, Tenha yerde Allah'ı anarak gözleri dolu dolu olan kişi.
d) Hepsi

boşlukları doldur

1. Hastalıklar mü'minler için ......

2. Ebu Zerr el-Gıffari (ra) rivayet ediyor: Resulullah (sav) bize buyurmuştu ki: "Biriniz ayakta iken .... hemen otursun. Öfkesi geçerse ne âlâ, geçmezse ...." (Ebu Davud, Edeb 4)

3. "Mü'min günahını şöyle görür: "O, sanki üzerine her an düşme tehlikesi olan bir .... dibinde oturmaktadır. .... düşer mi diye korkar durur. Facir ise, günahı burnunun üzerinden geçen bir .... gibi görür"

doğru yanlış

1. Enes (ra) rivayet ediyor: Cuma günü, (duaların kabul edileceği) ümit edilen saati, ikindi namazından sonra güneşin ufuktan kaybolması anına kadar arayın. (Tirmizi, Salat 354, (489)

D Y

2. "Eğer dünya Allah nazarında sivri sineğin kanadı kadar bir değer taşısaydı tek bir kafire ondan bir yudum su içirmezdi."

D Y

CEVAPLAR

HANGİSİ DOĞRU
1. d 2. d 3. d

BOŞLUKLARI DOLDUR
1. Rahmettir. 2. Öfkelenirse, yatsın. 3. Dağ, dağ, sinek

DOĞRU—YANLIŞ 1. Doğru 2. Doğru